

Sygn. akt III CNP 40/07

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa JP
przeciwko LG i EG
o wydanie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2007 r.,
na skutek skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w J.
z dnia 26 września 1996 r., sygn. akt [...]
oraz wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 maja 1997 r.,
sygn. akt [...]

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód JP wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 26 września 1996 r. oraz wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 maja 1997 r. w sprawie o wydanie nieruchomości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wymaganie to ma charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga wniesiona osobiście przez stronę niebędącą sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, adwokatem, radcą prawnym, radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.) jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 130 k.p.c.) i podlega odrzuceniu a *limine*. Wniesiona skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez powoda JP, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko - radcowskiego.

Wniesiona skarga podlega odrzuceniu także z tej przyczyny, że dotyczy orzeczenia, które uprawomocniło się przed 1 września 2004 r.

W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 26 października 2005 r., III BZP 1/05 (OSNC 2006, nr 5, poz. 78), mającej moc zasady prawnej, oraz w postanowieniu z dnia 12 lipca 2005 r., I CNP 1/05 (OSNC 2006, nr 1, poz. 15) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od orzeczeń, które stały się prawomocne z dniem 1 września 2004 r. i później. W tej sytuacji skarga wniesiona od orzeczenia, które zostało wydane w dniu 26 września 1996 r. jest niedopuszczalna.

W tym stanie rzeczy skarga jest niedopuszczalna, co prowadzi do jej odrzucenia (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).